ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਯੱਲੱਪਾ ਪਾਟਿਲ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਅੱਪਾਸਾਹਿਬ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5012 ਆਫ 2008)

16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963-s.20-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ - ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 3, ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ - ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ No.3 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 3 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ - ਦੁਖੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਨਸਿਫ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਂਡੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ-ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ' ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ-ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2-ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ-ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੁਦਈਆਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਨਸਿਫ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ-ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ-ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ-ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882-s.53A. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: 1. ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10] [744-ਜੀ] 2. ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ' ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11] [746-ਬੀ] 3. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ, ਹੋਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓ. ਐੱਸ. ਨੰ. 1984 ਦਾ 129 (ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਮੁਨਸਿਫ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ 16] [747-ਈ-ਜੀ; 748-ਬੀ]

ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਯੱਲੱਪਾ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਐਪਾ ਸਾਹਿਬ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਮੈਡੀਸਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਐਲਡਰਸਨ (1883) 8 ਐਪ ਕੇਸ 467-ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ (1883) 8 ਐਪ ਕੇਸ 467 ਪੈਰਾ 12 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2008 ਦਾ 5012. ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.06.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2000 ਦਾ 568. ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵਾਤੇ, ਐੱਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਭੱਟ, ਐੱਸ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ. 1. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 29.06.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2000 ਦਾ 568 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ 25.02.2000 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਥੇ (ਅਸਲ ਮੁਦਈ) ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਹੁਕੇਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1997 ਦਾ 29 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 21.07.1992 ਨੂੰ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 1986 ਦਾ 123. 2. ਸੰਖੇਪ ਤੱਥਃ (ਓ) ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕੇਰੀ ਤਾਲੁਕਾ ਦੇ ਖਵਾਨੇਵਾੜੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 77, ਮਾਪ 6 ਏਕੜ 8 ਗੁੰਟੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ 28.05.1981 ਤੱਕ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਮਾਪ 3 ਏਕੜ 4 ਗੁੰਟਾ। ਉਕਤ ਵੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ ਰੇਖਾ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ। 1/2,1/6,1/6 ਅਤੇ 1/6 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਆਸ਼ਾਬਈ ਨੂੰ ਮਨੋਹਰ ਕੁਲਕਰਨੀ, ਯਸ਼ਵੰਤ ਕੁਲਕਰਨੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਇੱਥੇ) ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੱਤਰਾਇਆ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ ਗਣੇਸ਼ ਕੁਲਕਰਨੀ। (ਅ) ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ

(ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਦੋਬਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 3 ਏਕੜ 4 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 22, 000/- ਅਤੇ ਰੁ. 2, 000/- ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਪ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 30.12.1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਯਸ਼ਵੰਤ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਦੱਤਰਾਇਆ ਕੁਲਕਰਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਯਸ਼ਵੰਤ ਕੁਲਕਰਨੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਧਾ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ 1/6 ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 77. (ਏ) ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ (ਸੁਧਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 1/6 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ) ਨੇ 13.02.1984 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 21.03.1986 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਇੱਥੇ (ਯਸ਼ਵੰਤ ਕੁਲਕਰਨੀ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 1/6 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕ. 77, ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਇੱਥੇ 4. (ਸ) ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2) ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ 1986 ਦਾ 123. 3 ਅਤੇ 4 ਇੱਥੇ ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਮੁਨਸਿਫ, ਹੁਕੇਰੀ। ਸਿੱਖਿਆ Addl. ਮੁਨਸਿਫ ਨੇ 21.07.1992 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। (ਹ) ਮਿਤੀ 21.07.1992 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ 1997 ਦੇ 29, (Sr. ਡੀ ਐਨ) ਹੁਕੇਰੀ. ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ 25.02.2000 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। (ਐੱਫ) 25.02.2000 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2000 ਦਾ 568. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 29.06.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਮੁਦਈ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 (ਛੇ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ।

(ਜੀ) 29.06.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ. 3. ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੰਕਰ ਡਿਵੈਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐੱਸ.ਐੱਨ. ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ. ਭੱਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂਃ - 4. ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੂਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ) ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਃ - 5. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਸਆਰ ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 02.06.2005 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 29.06.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 6. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 24.09.1987 ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਮੁਨਸਿਫ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. ਮੂਲ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਨ। 7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ 1/6 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ

ਬੀ. ਸੀ. ਡੀ. ਈ. ਐਫ. ਜੀ. ਐਚ. 744 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ [2018] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਇਸ ਵਿੱਚ 1986 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1999 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 8. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। 9. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 28.05.1981 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚਰਚਾਃ - 10. ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਸ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"20. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵੇਕ. - (1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ. (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਃ - (ਏ) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (ਅ) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਾਂ (ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1.-ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਭਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਖੰਡ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੰਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2.-ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੰਡ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। (3) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਹੈ।

(4) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ. 11. ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ' ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। 12. ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਟੀਪੀ ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਏ ਜੋ ਕਿ 1929 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਮੈਡੀਸਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਐਲਡਰਸਨ (1883) ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਐਪ ਕੇਸ 467. ਟੀਪੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨਃ • ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਟਰਾਂਸਫਰਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

.. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। 14. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਮਿਤੀ 28.05.1981 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ O.S. ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਮੁਨਸਿਫ, ਹੁੱਕਰੀ ਦੇ 24.09.1987 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਨੰ. ਉਚਿਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ 1984 ਦਾ 129 ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਉਕਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। 15. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 3 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ। 77, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ. 1 ਅਤੇ 2 ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੂਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਓ. ਐੱਸ. ਨੰ. 1984 ਦਾ 129, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਮੁਨਸਿਫ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਸਿੱਟਾ:-16. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। 1 ਅਤੇ 2. ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Megha Tak